

Но както Турцитѣ, тъй също и Русситѣ нищо сериозно не прѣдприемаха.

Въ първата половина на мѣсецъ Септемврий врѣмето се развали. Испърво, тъмни облаци бѣха нависнали надъ шипченскитѣ височини и Зелено Дърво, подиръ тѣ се прѣобърнаха на влажни и, най-послѣ, се разразиха въ безпрѣстаненъ дъждъ, който до коститѣ измокряваше, свившитѣ се, като кокошки, подъ скъсанитѣ палатки, опълченци. Освѣнъ това, отъ дъжда, глинената почва размѣква и се образува около дружинитѣ такава дълбока ликава калъ, щото полу-боситѣ опълченци едвамъ си измѣкваха отъ нея сдървенѣлитѣ си отъ студъ и мокрота крака. Това обстоятелство накара, най-послѣ, началството още веднѣжъ да прѣмѣсти 3-я и 4-а дружини още по къмъ истокъ, на възвишенността, не далеко отъ 1-а дружина. Дружинитѣ се расположиха на една незначителна площадка — 4-а дружина на лѣвия флангъ.

До сега началството не мислеше за направата на колиби, — първо, защото се наѣваше, че, може би, ще настѣпимъ напредъ и, второ, защото врѣмето бѣше добро. Но сега, когато се убѣди, че дружинитѣ ще останатъ тукъ за неопрѣдѣлено врѣме и, прѣдъ видъ на настѣпившитѣ вече дъждове, заповѣда дружинитѣ да си построятъ зимни колиби. Опълченцитѣ това и чакаха. Тѣ енергично се заловиха за работа, като бързаха по скоро да направятъ колибитѣ, за да има гдѣ да се подслонятъ и, наистина, въ три деня колибитѣ бѣха готови. За скорото свършване направата на колибитѣ способствуваше обстоятелството, че почти на самата възвишенность имаше една добра кория, материяла отъ която послужи за направата имъ. Колибитѣ се направиха твърдѣ удобни и просторни. Една колиба служеше за цѣлъ взводъ. Тѣ се отопляваха съ довольно искусно направени, отъ каменни плочи и калъ, пещи. Впрочемъ, имаше колиби, които се отопляваха съ оджаци, но тѣ отстѣпваха на първитѣ, тъй като тѣ се пълняха съ димъ, отъ който опълченцитѣ страдаха отъ очиболъ; освѣнъ това, повече дърва се горѣха въ тѣхъ, а най-главното, температурата не